

KURYER LITEWSKI

w WILNIE w SOBOTE DZIA 11 MAJA V. S. 1815 ROKU.

WIADOMOSCI KRAJOWE

Petersburg, dnia 13 maja.

Dnia 13 t. m., wyjechali ztąd: Jenerał Majorowie, *Suchozaniet*, do *Warszawy*; *Kologrywow*, do główny kwatery za granicę; Podpółkownicy, *Hinkul*, do *Wilkomierza*; *Laptiew*, do *Szawel*; *Obresków* i *Wysocki*, do głównego wojska. — Tegoż dnia przybyli tu: Jenerał Major *Szel*, z *Petersburga*; Kommandant miasta *Grodna*, *Szlipenbach*, z *Grodna*. — Goniec *Fiedorow* przejeżdżał tedy na powrót do *Petersburga*.

Dnia 14 t. m., przyszedł tu z głębi *Rossyi*, pod dowództwem Porucznika *Golinskiego*, oddział rekrutów, 465 ludzi w sobie liczący, przeznaczony na dopełnienie ściędy dywizyi grenadyerskię. Pomimo dalekię drogi, którą odbyli ci ludzie, żywość z wesołością, wzrost piękny, postać mężna i czerstwa, w robieniu bronią i obrótach wojskowych należyta wprawna, słowem, wszystko na ich widok, przywodzi na myśl wyobrażenie zwycięzkiego narodu i przyszłych w nich zwycięzów.

Kurs tutęszy: Za rubel srebrny, 4 rub. kop. 85 ass.; Dukat, 14 rub. 31 kop. ass.; Imperyal, 49 rub. ass.

Gazeta petersburska, *Poczta Północna*, umieściła z *Petersburga*, pod dniem 5 maja: „Petersburskie Towarzystwo kupieckie, na okazanie szczególnięszego poważania i wdzięczności swojej dla wojowników, którzy się chwalebnie okazali na polu walki, uczyniło ofiarę, 50,000 rubli assygnacyynych wynoszącą, na rzecz w kalectwie pozostałych wojowników, którzy się znajdowali w bitwach pod *La Fere-Champonoise* i przy zdobyciu *Paryża*. Pieniądzé té przez toż Towarzystwo złożone zostały *JO. Xciu Gorkowu*, Zarządzającemu ministeryum wojskowym, który przesłał je do kassy zachowawczey tutęszego Cesarzkiego domu wychowania, dla pomnażania się przez procentowanie, do czasu otrzymania Náywyższego rozkazu, na uczynioné od niegoż Cesarzowi Jegomości przełożenie.”

Daléy w téyże gazecie czytamy, z *Narwy*, iż w porcie finlandzkięj odnogi ostatnich dni kwietnia, 12 wiorst od pomienionego miasta, ukazał się piérwszy angielski okręt, który d. 24go, a późnię drugi rossyjski, który d. 27go, do tamtęszego zawinął portu. JW. Radzca Tajny, i Senator *A. Z. Chytrowo*, d. 10 kwietnia wyjechał do *Penzy* z *Woroneża*, gdzie od przyjazdu swojego ciągle bawił.

Dnia 11 kwietnia przejeżdżali przez *Zytomierz*, Jenerał Adjutant Jego Cesarzkięj Mości, Jenerał jazdy *Uwarów* z *Wiednia*, i udał się gościńcem do *Tuly*; a dnia 13 Jenerał jazdy *Rajewski* z *Petersburga* za granicę.

Piszą z *Chersonu*, pod 2gim kwietnia: „Rocznica wstąpienia na tron Náyjaśniejšzego Cesarza Jegomości, (d. 12 marca), oznaczoną tu została uroczystém otwarciem guberskięgo gimnazyum. Akt ten odprawił się w obecności sprawujácego obowiązék Gubernatora cywilnego, JW. Wice Gubernatora *Katageorgjia* Naczelnika chersońskiego portu, kap tana kommandora floty *Byszewskiego*, Dowódcy twierdzy Jenerała Majora *Libherta*, i wielu innych wojskowych i cywilnych urzędników, którzy wszyscy po mszy ś., z du-

szymi, w procesyi, z kościoła *Wniebowzięcia P. Maryt*, udali się do sali gimnazyalnęj; gdzie po odbytem poświęceniu, wśród modłów zasylanych do Náywyższego o długie lata i szczęśliwe panowanie dla Náyjaśniejšzego Cesarza Jegomości i całej Náyjaśniejšzey Jego rodziny, dały się słyszcć odgłosy dział. Potém miane były przez Nauczycielów mowy, uczniowie zaś czytali wiersze. Ołecni goście i obywatele zamknęli ten akt zapisami znakomitych ofiar. Wieczorem było świetne zgromadzenie w sali gimnazyalnęj, gdzie była muzyka i śpiewanie, a miasto całe i dóm Gimnazyum były oświetlone.”

WIADOMOSCI ZAGRANICZNE.

XIĘZTWO WARSZAWSKIE.

Korrespondent *Warszawski* umieścił z *Warszawy*, dnia 16 maja: „W dniu 12 bieżącego miesiąca, z żalem rodziny, przyjaciół i wszystkich, którzy ją znali, zesza z tego świata, po długiey bolesneý chorobie, JW. *Anna z Korzenieckich Pocijowa*, małżonka *Aleksandra Hrabiego Pocijja*, Obożnego Litewskiego, kawalera orderów polskich. W dniu 13tym odprawiła się uroczysta exportacya ciała do kościoła ś. *Krzyża*, w obecności wielu rządowych i znakomitych osób, a oraz licznie zgromadzoneý publiczności. Z powodu niezneydowania się w *Warszawie* małżonka, zwłoki tymczasowé złożone zostały w kęściele dolnym ś. *Krzyża*. Znane przymioty duszy téy Pani, jęj dobroczynność dla nieszczęśliwych, tém bardzięj są tu powszechnie oplakiwane, kiedy rychły zgon zbyt wczesnie usunął ją społeczeństwu ludzkiemu.

AUSTRYA.

Gazeta *Korrespondenta hamburskiego* donosi z listu, z *Wiednia* pod 1 maja: „Jenerał *Nugent*, który się w *Toskanii* przeciwko *Neapolitańczykom* taką sławą okrył, otrzymał dalsze przeznaczenie do *Sycylii*, aby ztamtąd łącznie z *Sycylińczykami* i *Anglikami* przeciw stałemu lądowi królestwa *Neapolu* działał. Zastanowiwszy się nad biegiem terażnięszych wypadków we *Włoszech*, zdaie się, że nie daleki jest koniec panowania *Murata* w *Neapolu*. W tym względzie miało już zayść postanowienie sprzymierzonych, że z *Muratem* do żadnych nie przystąpią układów; gdyż udzielone mu dawniey od *Austrii* przyznanie, przez terażnięsze bezprawne jego postępowanie zniesionem zostało; i że się on tego, od początku już, tak niegodnym okazał. Powrotu więc dawnęj dynastii, która zawsze jeszcze w spokojneý części narodu, wiele znayduje przyjaciół, i przywrócenia do *Neapolu* *Ferdynanda IV.* słusznie się teraz spodziewać można.

Chociaż Król *Saski* przez powtórną notę, podaną w d. 6 kwietnia do Kongressu, nowe czynił trudności przeciwko postanowionemu przez *Mocarstwa* sprzymierzone odstąpieniu *Prussom*, i tym sposobem ostateczne ułożenie się zatrzymał; jednakże rzecz ta lepszy teraz wzięła kierunek, i ukończenie jey żadneý wątpliwości nie ulega.

Ustanawia się w *Niemczech* znowu, iak w przeszley wojnie, *Centralna Administracyyna Kommissyja*. Naczelnikami w niey mianowani bydź maja: od *Austrii* *Baron Bianchi*, (brat dowódcącego we *Włoszech*); od *Rossyi* (wezwany z *Berlina* Posel) *P. A-*

lopeus, a ze strony Pruskiej Minister stanu Baron Humboldt."

Taż gazeta donosi z Wiednia pod 2 maja: „J. C. Mość powrócił znowu do zdrowia z przeziębienia, na które się był naraził w czasie odwiedzin, które późno w nocy oddadź Arcy Xiężny Maryi Ludwice za rzecz potrzebną osądził; a co teraz jest powodem do różnych domysłów.

Pogłoska, że Murat puścił się na morze w Rimini, jest bez zasady."

D. 2 t. m. wyjechał Król Saski z Prezburga do letniego pałacu Laxenburg, pod Wiedniem. N. Królowa i Xiężniczka Augusta zostały w Prezburga.

Donoszą z Konstantynopola o złożeniu z urzędu W. Wezyra Achmed Baszy, który otrzymał był pieczęć państwa w miesiącu wrzesniu 1812 r. Następca jego jest dotąd Defterdar (Minister skarbu). On zaś mianowany jest Wielkorządcą Bośni. — Narodzony d. 10 lipca 1813 r. syn W. Sultana, Osman, umarł d. 4 kwietnia t. r. — Wehabitowie na głowę pobici zostali. Sławna ich Amazonka, Melikije, z synem swoim w niewolę się dostała, i jest spodziewaną w Konstantynopolu.

W Ł O C H Y.

O wypadkach wojennych czytamy w gazecie wiedeńskiej, Oesterreichischer Beobachter: „Gomic, przybyły ze Włoch, przywiózł następujące, w Rimini wydane, urzędowe wiadomości:

Główna kwatera dnia 1 maja 1815.

Po wykonanej przez F. M. L. Hrabiego Neipperg przeprawie przez rzekę Ronco, nieprzyjaciel mocne stanowisko swoje pod Cesena, opuścić był przymuszony, i zgromadził całą swą siłę między Savignano i Rimini, zdając się oczekiwać tam uderzenia. Dowodzący naczelnie Jenerał jazdy, Baron Frimont, dnia 26 kwietnia sam się tam udał, w celu połączenia się z wojskami odwodowymi, które w Forli były zgromadzone, i spólnego, a stanowiącego potem uderzenia: ale 27 nieprzyjaciel Savignano i Rimini opuścił, i aż do Cattolica przez awangardę F. M. L. Hrabiego Neipperg był ścigany. — Dowodzący Jenerał połączył d. 28 korpus F. M. L. Hrabiego Neipperg nad Cattolica, lecz napotkał tylko aryergardę Neapolitańczyków. Jeszcze tegoż dnia wieczorem kazał przeyść rzekę i daley ścigać nieprzyjaciela; pod Gambice uderzono na jedno ze stanowisk nieprzyjacielskich, rozbito, i opatowano Pesaro, gdzie wzięto jeńców, w liczbie których znajdowali się i officerowie. — Starannie unikające walney bitwy nieprzyjacielskie wojsko, na rozkaz Jenerała dowodzącego bez przerwy ścigane było; awangarda F. M. L. Hrabiego Neipperg, pod rozkazami Jenerała Barona Geppert, weszła dnia 29 kwietnia do Fano, i pesuwa się coraz daley; pomimo to, że nieprzyjaciel znosi wszystkie mosty, i że pozostała jedyną ponad morzem drogę, ogniem uzbrojonych statków przecina. — Nieprzyjaciel przekonany o swej słabości, zdaie się chcieć Ankonę opuścić. Są wiadomości, że Król neapolitański ze swoją małżonką i orszakami d. 29 na 3 fregaty siedli.

Czas też wyświecić już działania, przeciwko wojsku neapolitańskiemu, które naczelnie dowodzący Jenerał kawaleryi, Baron Frimont, ieszcze d. 16 kwietnia, za pobytu swego w Bologna przedsięwziął. Gdy wojsko neapolitańskie w odwrócie swoim puściło się drogą ku Ankonie, i tylko tyle oporu zdawało się czynić, ile wymagała potrzeba porządku; przeznaczono więc dywizyą F. M. L. Hrabiego Neipperg do postępowania za niem, a F. M. L. Baron Bianchi ruszył ze znacznem wojskiem d. 17 p. m. z Bologna, spiesznym marszem przez Florencyą do Foligno, dla uprzedzenia Króla, nim do państwa neapolitańskiego weydzie, i dla odcięcia go od jego stolicy. F. M. L. Hrabia Neipperg miał polecenie, zatrzymywać nieprzyjaciela przez pozorne uderzenia, i tylko ważne we względzie woijnym przeszkody siłą przewyciężać. — Szybkość, z jaką F. M.

L. Hrabia Neipperg, daleki i trudny marsz uskutečnił, również ciągle zatrudnienie wojska nieprzyjacielskiego przez F. M. L. Hrabiego Neipperg na drodze do Ankony, tak się dobrze udały, że Król neapolitański zapóźno już spostrzegł rzeczywisty cel wymierzonego działania, a F. M. L. Bianchi już d. 28 kwietnia stanął w Foligno, kiedy się jeszcze wojsko nieprzyjacielskie pod Pesaro znajdowało.

Już tedy nie ulega żadney wątpliwości, że wojsko królewskie nie jest w stanie dostania się do stolicy, i że, napastowane przez F. M. L. Hrabiego Neipperga, wkrótce na korpus F. M. L. Barona Bianchi natrafi, rozwiąże się, a rozsypane, będzie musiało szukać zbawienia w bezdrożnych okolicach wschodniej części królestwa. — F. M. L. Baron Bianchi, oddziałami swojemi w różnych kierunkach nieprzyjaciela w trwozę wprawia. Jeden z tych oddziałów natrafił na nieprzyjaciela w Gubbio, odparł, wziął wiele jeńców, i ścigał go przez góry, aż do Fossombrone.

Już d. 5 kwietnia Lord Bentinck przez gońca z Turynu wyslanego, oświadczył Xięciu di Gallo, że zerwanie związków Króla Joachima z Austryą, i jego wezwanie do buntu poddanych Króla sardyńskiego, uważane będą przez Anglią, jako naruszenie rozejmu z Neapolem zawartego, i jako hasło do nowy wojny; a dnia 7, po otrzymaniu wiadomości o uderzeniu Króla Joachima na Austryaków, wydał Lord Bentinck rozkazy wszystkim angielskim dowódcóm na morzu śródziemnym, do rozpoczęcia kroków nieprzyjacielskich przeciwko Neapolowi, tak na morzu, jako i lądzie."

Prócz doniesień o działaniach wojennych, czytamy ieszcze w teyże gazecie (Oester. Beob.) następujące wiadomości ze Włoch: „Podług doniesień z Genui, Oyciec ś. był wprzedsiewzięciu wyjechania z tego miasta, i udania się do państw swoich, które już od nieprzyjaciela są oswobodzone. — Gazeta, Diario Romano, donosi z Fondi pod 8 kwietnia, smutną wiadomość, że Xiążę Bedford, na drodze między Rzymem i Neapolém, w górzystych okolicach Itri, przez 18 zbóyców napadniony, i ze wszystkiego odarty został. 4 żandarmów, którzy towarzyszyli Xięciu, zostali ofiarą mężnego oporu, z jakim się, niestety daremnie! przeciwko zbóycóm tym stawili. Dwaj postylioni równegoż doznali losu. Kilka dniami pierwięcy, w tychże górach, napadnioną była przez zbóyców Pani Rawdon z córką swoją i równie odartą została — D. 27 kwietnia Król sardyński, w towarzystwie Xiążęcia Modęńskiego i małżonki jego i Xiążęcia Carignano, do Genui przybył; mówią iesdnak, iż za kilka dni powróci do obozu pod Alexandryą — Rossyyski Jenerał Major, Baron Tuyl, z nadzwyczajnem poleceniem do Oyca ś. wystany, do Genui przybył, a po otrzymaney audyencji u Oyca ś. i Króla sardyńskiego, w nocy z dnia 27 na powrót wyjechał — Podług doniesień z Parmy J. C. K. A. Mość, Panów Mistrali, Gubernatora Xięstw Parmy i Guastali, Franciszka Ferrari, vice prezydenta sądów apelacyynego i kassacyynego Xięstw Parmy, Placencyi i Guastali, Hrabiego Trombetti i Hrabiego Scutti da Fombio, mianował honorowymi Radzcami stanu — Gazeta, Diario Romano, do d. 22 kwietnia mało ważnych zajmuie rzeczy, a z Neapolu prawie nic nowego nie donosi. Potwierdza o przybyciu d. 3 kwietnia z Liworny do Neapolu Madame Letycyi, matki Bonapartego, na liniowym okręcie neapolitańskim, Joachim. Również potwierdza, że d. 5 kwietnia angielski okręt liniowy Riccioli, z Palermy do Neapolu zawinął, i, nie wiedząc ieszcze o rozkazach Lorda Bentinck, port powitał. — Podług doniesień z Palermy pod d. 10 kwietnia, parlament ieszcze tam odprawia swoje posiedzenia; dotąd jednak nie uczynił żadney uchwały na potrzeby stanu, chociaż Król 31 marca w nader mocnych

wyrazach przesłał mu w tej mierze swoje poselstwo. Postanowiono odtąd wojsk sycylijskich nie posyłać do *Genui* na statkach przewozowych, ale na wojennych: dowiedziano się bowiem, iż w *Korsyce* uzbrowiono kapry na ich łowienie — W prywatnym liście z *Livorny*, pod 21 kwietnia, zapewniają, że flota angielska, ze 20tu okrętów liniowych, pod dowództwem Lorda *Exmouth*, (dawniey *Sir C. Pellew*.) na śródziemne przybyła morze, albo, że wkrótce przybędzie. (Admirał *Exmouth* opuścił *Anglię* 14 kwietnia)

N I E M C Y

W gazecie *Korrespondenta hamburskiego*, czytamy z *Frankfortu*, pod d. 4 maja: „Małżonka *Hieronima Bonapartégo* jedzie do *Göppingen* w *wirtemberskim*. — Piszą z *Bambergi*, że dnia 30 kwietnia o samém południu, *Xiężna Wagram* z familią tam powróciła. Przez *wirtemberskie* nie pozwolono jej odbywać podróży. *Xiążę Berthier*, małżonek jej, jest w *Bambergu*, i zostaje pod pilnym okiem policyi, w rezydencji teścia swojego. — Od brzegów dolnego *Renu* piszą pod 3 maja: redaktor reńskiego *Merkurego*, nie tylko piórem swém zachęca spółobywateli do broni za dobrą sprawę, ale też osobisty daje z siebie przykład, chodząc codziennie z karabinem, razem z milicyą, dla ćwiczenia się w robieniu bronią. — Jenerałowie francuzcy wydają proklamacye z napisem, „do dawniejszych wojowników, zwyciężających pod chorągwiami francuzkiemi” Celem ich jest młodzież prowincyi nadreńskich, która dawniey w wojsku francuzkiem była, do dezercyi namówić; ale usiłowanie to źle im poszło. — *Xię Brunswicki* d. 2 maja rano do *Antwerpii* wyjechał. — Piszą od brzegów *Dunaju*, pod 2 maja: „Powiadano, że Arcy *Xiężna Marya Ludwika*, samemi tylko Niemcami jest otoczona, a wszystkich Francuzów z orszaku swego odprawiła; to jednak jest fałszem; całą bowiem jej służbę, składają teraz *Francuzi*, których jest około 100 osób. — Czytamy z *Hannoweru* pod 4 maja: wkrótce w *Hildesheim*, odprawi się uroczysty akt złożenia hołdu. — Wojsko angielsko-hannowerskie w *Belgijach* liczy przeszło 75,000 ludzi. — W hannowerskim, obowiązani są do służby w pospolitem ruszeniu wszyscy, mający wieku lat 15 do 50. — D. 8 maja *P. Baugeman Huygens*, pełnomocny minister Króla *Niderlandów*, złożył senatowi hamburskiemu swe listy wierzytelne, i był uprzejmie przyjęty.

W gazecie berlińskiej, z *Drezna*, pod d. 6 maja czytamy: „Wielkorządztwo królestwa saskiego wydało następujące ogłoszenia: 1) Zabrania wywozu za granicę broni, amunicyi i saletry, pod utratą rzeczy wywożonych i karą 6cio miesięcznego więzienia; a jeśliby się okazało, iż te rzeczy nieprzyjacielskim ajentom przedane zostały, właściciel onych skazany będzie do robot w twierdzy, aż do śmierci. 2) oświadcza, iż 6 regimentów milicyi saskiej, mają być uzbrojone przez władzę wojskową z będących zapasów, nie pociągając okręgów do nowych skladek. Każdy jednakże, do uzbrojenia należący, powinien mieć przynajmniej 2 koszule nowe, 1 parę trzewików, po jednej parze spodeń sukiennych i płóciennych, kosztem własnym, albo swojej gromady sporządzone. Wszelkie nadesłane dobrowolne ofiary, przyjmowane będą w 4tym wydziale wielkorządztwa. 3) Wszystkich urlopowanych i abszytowanych ze służby pobliż wzywa. 4) Zaleca, aby do d. 20 maja, za opłatą, oddano wszelką broń i wojskowe rzeczy, pod karą konfiskaty i 3 miesięcznego więzienia. 5) Wzywa wszystkich oficerów, nie będących w służbie, którzy, nie mając lat 50, pobierają pensyą, do stawienia się, pod utratą pensyi. 6) Ogłasza, iż oficerowie sascy, znaczniejsi urzędnicy i członkowie władz wyższych, nie mogą wyjeżdżać za granicę, za zwyczajnymi urlopami, nie otrzymawszy szczególnego pozwolenia od wielkorządztwa, jako najwyższy zwierzchności.

Z powodu bardzo wielkiego podejrzenia, o przy-

wiązanie do *Napoléona Bonapartégo* i jego zdradziectw, d. 20go kwietnia r. t., *Xiążę Sułkowski*, w *Słupce*, w górnym *Szlązku*, przez żandarmów aresztowany i do jednéj z twierdz zaprowadzony został.

Gazeta berlińska donosi od brzegów *Menu*, pod 6 maja: „D. 5 t. m., ogłoszono w *Kasselu*, że przy terażniejszej zmianie okoliczności, *Xiążę Elektor*, zatrzymując dawny tytuł *Elektora*, postanowił przybrać do niego tytuł *Królewskiej Wysokości*, a dla *Xięcia następcy* dodać do jego tytułu, *Wysokość*. — *Xiążę Oldenburski* przybiera tytuł *Wielkiego Xięcia*. — W liczbie posłów przy Królu francuzkim, znajdują się teraz: *Hrabia St. Vincent* austriacki, *Hrabia Golz* pruski, i *Jenerał porucznik Waltendorf* duński. — 8,000 jeńców francuzkich z *Rossyi*, którzy się w drodze swojej do domu w *Niemczech* znajdują, otrzymali teraz rozkaz przeciwny i są zatrzymani. — Arcy *Xiążę Karol*, *Gubernator jeneralny Moguncyi*, otrzyma oddzielne dowództwo. — W odpowiedzi prezydenta seymu szwajcarskiego do ministra interesów zagranicznych *Bonapartégo* (*Zurych* d. 20 kw.) na wiadome pismo jego okolne pod d. 4 czytamy, co następuje: „Sejm nie może, przez uznanie terażniejszego rządu francuzkiego, trzymać się systematu, który się sprzeciwia wszystkim innym *Mocarstwóm Europy*. Rzetelność i wierność, które dotąd kierowały postępowaniem Seymu, będą i nadal mu służyć za prawo. Oto jest wszystko, co niżej podpisany ma oświadczyć w odpowiedzi *JO. Xięciu Vicencyi*.”

Korrespondent Warszawski, z gazety lipskiej donosi: „Przez listy prywatne miała nadejść do *Wiednia* wiadomość, iż we *Francyi* *Rzeczpospolita* została okrzykniętą: *Lucyan Bonaparté* pierwszym, *Carnot* drugim konsulem, a *Napoléon* Imperatorem, czyli *Wodzem* jej, są mianowani.”

Wyciąg z gazety wiedeńskiej, Oesterreichischer Beobachter: „*Hrabia Noailles*, królewski francuzki poseł przy dworze wiedeńskim, d. 27 kwietnia, w drodze swej do *Gandawy* do *Ludwika XVIII*, do *Frankfortu* przybył. — Straż przednia wojsk *wirtemberskich*, do marszu przeznaczonych, pod dowództwem *Jenerała Majora Jett*, dnia 27 wyruszyła, dla zajęcia stanowiska między *Durlach* i *Bruchsal*, gdzie do dalszych zostanie rozkazów. — Na pokojach d. 28 kwietnia byli *K. Jmci wirtemberskiemu* prezentowani, austriacki *Jenerał Feldzeugmeister Hrabia Colloredo* z oficerami swojego sztabu; tudzież sztab jeneralny *Xięcia Następcy tronu*: potem *Hrabia Colloredo*, *Jenerał Hrabia Latour* i *Podpółkownik Xiążę Reuss*, do stołu królewskiego zaproszeni byli. — D. 29 kwietnia Arcy *Xiążę austriacki Ferdynand*, dowodzący austriackim odwodowem wojskiem, do *Monachium* przybył: tegoż dnia był u *Królestwa* Ichmość na obiedzie, który dawano w pawilonie angielskiego ogrodu. (Arcy-*Xiążę* w dalszej podróży, do główny kwatery swojej, *Kunststadt*, wieczorem d. 1 maja przejeżdżał już przez *Auszpurg*.) — *Król duński* ajentem swoim w *Monachium* mianował *P. Maxx*. — D. 26 kwietnia przyszły do *Heidelberga* batalion strzelców *Ansbachskich* i 2gi regiment piechoty *Xięcia Następcy tronu*, a d. 28 tegoż miesiąca batalion grenadyerów gwardyi, i oddział 28 pontonów. *Gazeta hessendarmstadtka*, z dnia 29 kwietnia, zaprzecza wiadomości, przez *Kronikę kongressową* ogłoszoney, o odstąpieniu krajów *W. Xstwa Heskiego*. — *Kontyngens Xięstwa Hohenzollern Sigmaringen* d. 16 kwietnia do *Freiburga* w *Bryzgowii* przyszedł, i rozdzielony został między korpusem wojska badeńskiego. *Milicya*, która z *Sigmaringen* d. 19 wyruszyła, na 29 kwietnia we *Freiburgu* stanęła. — W *Erfurcie* 17 kwietnia, pospólstwo wielką okazało radość, kiedy policya pruska, dawniejszego prezydenta francuzkiego *Resch* i jeneralnego inspektora policyi *Kahlert*, aresztowała i do *Magdeburga* odesłała. *Wielki* doświadczono trudności w powściąganu motłochu, który kamieniami na nich rzucał. — *Marszałek Xię Wrede*, który do *Auszpurga* d. 2 maja przybył, dnia 4 rano wyjechał z tego miasta, udając się do wo-

ska bawarskiego, którym dotąd czasowie Jenerał Porucznik *Raglowich* dowodził. — Wojenna kancelarya bawarska niedawno do *Manheimu* przyszła. — Przez *Ratysbonę* d. 29 kwietnia przechodziły regimenty *Arce* Xięcia *Rainera* pieszy i *Sommerywa* kiryssyerski; 30go kwietnia regimenty *Bianchiego*, *Collowratha*, *Majusa*; 1go maja znowu przechodziły 9 batalionów, 6 szwadronów, i pociąg pontonów. — Drugi korpus wojska austriackiego, pod dowództwem Xcia *Hohenzollern*, ciągle idzie przez kraje sigmarińskie: jedne kolumny ciągną przez *Pfullendorf* do *Stockach*; drugie przez *Moskirch* do *Tuttlingen*. — Według doniesień ze *Stuttgardu*, król wirtemberski, w okolicach *Karnstadt*, odprawił rewiję brygady kawalerji, złożonęj z regimentów dragonji, strzelców i artylleryi konnęj; a d. 3go z południa udał się do *Ludwigsburga*, dla oglądania wojsk i artylleryi tamędy ciągnących. — D. 1go maja austriacki *Feldzeugmeister*, Hrabia *Colloredo*, do *Karlsruhe* przybył, i, kilka tylko zabawiwszy godzin, udał się dalęj, drogą do *Durlach*. D. 29 kwietnia, zaczęły się przechody wojsk austriackich gościńcem *Pfortzheimskim*.

N I D E R L A N D Y

Czytamy, w *Korrespondencie hamburskiej*, z *Bruxelli*, pod 4 maja: „Lord *Wellington* wyjechał ztąd wczora, dla widzenia się z Xięciem *Blücherem*. — Posel Cesarza austriackiego przy dworze naszym, *Baron Binder v. Krigelstein*, tu przybył. — Rozumieją tu, iż wkrótce ze strony *Bonapartęgo* zaczepka nastąpi. — Wojsko holenderskie które się w polu znajduje, liczy 27,000 głów: prócz tych, Xiążę *Wellington*, ma jeszcze pod swoim dowództwem 130,000 Anglików i innych wojsk.

Donoszą z *Leodyum* pod 4 maja: „Wczora rano wyjechał ztąd Xiążę *Blücher* do *Tirlemont*, gdzie widział się z Xięciem *Wellingtonem*, dzisia napowrót jest spodziewany. — Żołnierze, którzy rodem są z krajów saskich, dla *Pruss* odeszłych, przechodzą do wojska pruskiego: korpus przy Królu saskim pozostały, pod dowództwem Jenerała *Lecoq*, wcielony będzie do 3go Korpusu Jenerała *Kleysta*. — Według wiadomości z *Francji*, *Napoléon* rzekę *Somme* warowniami umacnia; wojenne jednak składy swoje, aż nad *Loarą*, zakłada. — Z *Gandawy* donoszą o wielkiej dezercji w wojsku francuzkiem. Zapewniają, iż cała kompania artylleryi, do *Belgium* dla złączenia się z królewskimi przechodząc, żwawą miała rozprawę z mocnym korpusem celników. Wiele oficerów zabito lub raniono. Celnicy zdobyli dwa działa. Około 40stu artylleryistów dostało się na belgicką ziemię. Wiele ranionych tu przybyło.

Czytamy w gazecie *londyńskiej*, *Courier de Londres*, z *Londynu* pod d. 28 kwietnia; „Dzisiaj rano otrzymaliśmy listy i gazety z *Bruxelli*, dochodzące do dnia 27 t. m.: w liście jednym, datowanym d. 24 znajdujemy, że dnia poprzedzającego przybyło do pomienionego miasta 20 wozów, na których przywieziono żołnierzy belgickich, ranionych w rozprawie jedney na granicy: szczegółów żadnych list ten nie wypisuje. Doniesienie to mamy za bardzo niepewne: gdyż otrzymane teyże daty listy od Xięcia *Wellingtona*, najmniejszey o tém nie czynią wzmianki.

W teyże gazecie czytamy z *Bruxelli* pod d. 27 kwietnia: „Rzecz, o żołnierzach belgickich ranionych, których od granicy przywieziono, w głębszkiej jeszcze ukrywa się tajemnicy; ale o rzeczywistości tego zdarzenia zupełną już mamy pewność. W sobotę słyszano kanonadę pod *Yprés*. — Policya w hotelu *Bellevue* aresztowała kilka szpiegów francuzkich; a między nimi jednego młodego człowieka z *Paryża* i jednego przebranego po chłopsku, który nioś pod ręką bułkę chleba, a w niej było kilka listów, między którymi jeden zapisany do *Bonapartęgo*. — Wszystkie fortece francuzkie pierwszey linii, od *Thionville* do *Dankierki*, ogłoszone są w stanie oblężenia. — Codzień 50 do 60 dezertorów przechodzi z wojska francuzkiego, dla połączenia się z kró-

lewskimi — Wielka główna kwatera wkrótce ztąd wyjdzie.

A N G L I A.

W gazecie *londyńskiej*, *Courier de Londres*, czytamy z *Londynu*, dnia 28 kwietnia: „Jenerałowie, Hrabia *de Dalhousie*, *Sir Thomas Picton*, i *Sir Lowry Cole*, którzy się z taką dla siebie zaletą na półwyspie ukazali, użyci teraz będą pod rozkazami Xięcia *Wellingtona*, w stopniu Jenerałów Poruczników. — Rząd odebrał depesze, przyniesione prosto ze *Szwajcaryi*, przez gońca stanu, *P. Ruff*. — Wojska, do *Niderlandów* przeznaczone, ciągle siadają na okręty w *Dunes*. — Zbrojownia w *Woolwich* zupełnie już wypróżnioną została, przez wysyłanie amunicyj i dział na ląd od niedawnego czasu. Sprzymierzeni, od morza aż do *Renu*, nie mnięj nad 600, mają dział na lawetach i z uprzężą. Ilość amunicyj, zabraney na okręty w portach naszych, dochodzi 25,000 beczek. — Mówią, iż Lordowie admiralicyi wczora wyznaczili stanowiska dla oficerów, którzy mają utrzymywać kierunek telegrafów. — Przed dwoma dniami przybyła z *Francji* do *Dunes* dosyć znaczna liczba oficerów francuzkich, którzy prawemu królowi swemu chcą służyć. — Król (*Ludwik XVIII*) powierzył miał kierunek wydziału spraw wewnętrznych *P. Chataubriand*. — Waleczny Margrabia *de la Roche-Jacquelin* dzisia z *Londynu* wyjechał. — Wydatki nadzwyczajne na wojsko, od dnia 25 grudnia, do 31 marca 1815, wynoszą 1,783,294 f. s. — Według listy, podaney do Izby niższey, podatek od własności, do dnia 6 kwietnia roku przeszłego, uczynił dochodu 14,302,398 f. s.

Dnia 2 maja. Kapitan *Fleming*, dowódzca okrętu *Barbadoes*, d. 15 lutego, pod wysokością *S. Barthélémy*, zabrał amerykański statek korsarski, 3 działa i 30 ludzi mający. — Zawczora Xiążę Rejent w *Carltonhouse*, przyjmował Xiążąt *Yorku*, *Clarencyi* i *Orleanu*. Tegoż dnia dawał audyencyę Lordowi Kancelarzowi, Hrabie *Liverpool*, Lordowi *Castlereagh*, i ambasadorowi austriackiemu. — Rząd otrzymał z wczora depesze z *Ameryki*. *Sir G. Prevost* powraca do *Anglii*, i wkrótce już przybędzie. — Goniec neapolitański, z depeszami do Rządu naszego, przybył z wczora z *Ostendy* do *Douvres*. — Goniec stanu, *Basset*, przybył wczora z lądu, i przywiózł do Rządu depesze: rozumieją, że té są względem ratyfikacyi traktatów subsydjalnych.

Otrzymałmy gazety paryzkie do d. 26 t. m. *Bonapartę* wydał dekret, a nazwał go aktem dodatkowym do Konstytucyi Państwa. Znajdują się w akcie tym pomieszane zasady, które przystosowane być mogą do wszelkiej formy rządów; są niektóre z mądrych rozporządzeń konstytucyi królewskiej i praw angielskich; niektóre z urojeń *Jakubinizmu*; różne restrykcyje i zastrzeżenia, które wolność prawdziwa odrzuca, a które samemu tylko despotyzmowi i tyranji dogadzają. Potworne to dzieło, ma być podane do przyjęcia zdradzieckiemu żoldactwu, albo oblakanemu społeczeństwu, które również są godnymi do jego potwierdzenia, jak *Bonaparte* do podania, w ten czas, kiedy klasy, które rzeczywiście naród składają, rozważać go nawet prawa nie mają!

F R A N C Y A.

Korrespondent hamburski donosi z *Paryża* pod 30 kwietnia: „Mieszkańcy miast *Rennes*, *Nantes*, *Vannes*, &c. zawarli związek federacyjny pięciu departamentów *Bretanii*. Federacya ta, oświadczając się za *Bonapartem* i za wolnymi wyobrażeniami, przypomina dawniejsze czasy rewolucyjne. Miasto *Nantes*, wysłało swoich deputowanych do federacyi do *Rennes*, a w czasie dawaney uczyt spiewano pieśni w guście marsylskiego marszu &c. — Wczora odbył *Bonapartę* rewiję dwóch dywizyj piechoty i jazdy i znacznego pociągu artylleryi, które potem ku granicom ruszyły. Całe to wojsko wynosi, według naszych gazet, 15,000 ludzi. — Jenerał *Clauzel*, groźniejszy teraz pod *Bordeaux* wojska 8go korpusu; przeznaczony on jest do uważania poruszeń *Hiszpanów*.

Wyjazd Bonapartego jest blizki. Ma on zwiedzić całą linią twierdz od *Huningi* aż do *Dunkierki*. — Siłą wojsk, znajdujących się pomiędzy *Lille* i *Givet*, niemiecką gazetę nasze podają, jak 90,000 ludzi! — Jenerał *Vandamme* objął teraz dowództwo nad wojskami, które się pod *Mézieres* zebrały.

W gazecie berlińskiej czytamy między wiadomościami z *Francji* do 2 maja: „*Napoleon* ma dotąd ku sobie przychylnie wojsko; przeciwnie dawniejszy zwany trzeci stan w klasie wyższej i większa część niższej jest Cesarzowi przeciwną, a przynajmniej obojętną względem osoby Panującego; wieśniacy wschodnich prowincji pogranicznych, to jest: *Delfinatu*, *Franché-Comté*, *Alzacji*, *Lotaryngii*, z wyjątkiem, zdają się być iemu nie zupełnie nieprzychylni. W *Szampanii* masa ludu jest także za nim; będąc nie nkontentowaną, że nie otrzymała od *Burbonów* wsparcia i wynagrodzenia za poniesione straty. Czy się wojsko z ochotą bić będzie? Czy *Napoleon* przy zbliżaniu się rzeczywistego niebezpieczeństwa nie ma przyczyny obawiać się odmiany? Jest to najważniejsze, ale też najtrudniejsze do rozwiązania pytanie. — W potrzebach wojennych jest największy niedostatek. Świadomi rzeczy zapewniają, że nie ma większego zapasu broni, tylko na 120,000 ludzi. Żaden pułk jazdy nie ma więcej nad 400 koni. — Drugim zapytaniem jest: Czy może *Napoleon* przekonać cudzoziemców, że nie chcą panowania i zdobyczy, ale wola i interes narodu, politycznym jego postępowaniem na przyszłość powodować będą? Póki tacy mężowie, jak *Fouché* i *Carnot*, własnem i ich naczelnika pociąganiem zachęceniu i wsparciu, znaczący wpływ swój zachowują, nie można będzie obawiać się nieograniczonej monarchii. Ale, jak tylko przyjdzie pierwsze niebezpieczeństwo, a szczególnie, jeżeli żadna burza zewnątrz zagrażać więcej nie będzie; nie podobna jest przewidzieć, możliwości utrzymania prawdziwie wolnej, zabezpieczającej prawa narodów konstytucji, pod takim naczelnikiem i przy takich nalogach i potrzebach narodowych. — Jenerał *Radet*, który *Xięcia Angouleme* do *Cette* odprawił, jest ten sam, który *Papieża z Rzymu* uwioził. — Mówią powszechnie, że *Bonaparte* powróciwszy do *Paryża*, natychmiast po *Carnota* posłał, a gdy ten stanął, rzekł do niego: „Ty jeden tylko powiedziałeś mi prawdę w nieszczęściu moim.”

N. P. odpowiedział *Carnot*: Czy jest twoja wola, abym ci ją zawsze mówił? B. Żądam tego. C. Muszę ci więc powiedzieć N. P., że *Francja* chce mieć konstytucyą wolną, i mieć ją powinna. B. Chcę ją dać dla *Francji*; zgadzam się na to; mieć ją będzie. — Dnia 28 kwietnia, udał się *Bonaparte* do szkoły politechnicznej. Nie był on tam spodziewany, i część uczniów nie była obecna; gdyż instytut ten w środę i piątek ma swoje rekreacje. *Bonaparte* kazał obecnym uczniom ćwiczenia odbywać, oglądał klasy i miejsca prac, w towarzystwie Dozorczy, Professora *Hassensfratz*. (Gazety angielskie piszą o *Bonapartym*: że się on rzadko publicznie pokazuje, nabiera otyłości ciała; że go na konia podsadzać i zsadzać potrzeba; i że nie może konno długo jeździć. D. 18 gdy się w teatrze znajdował, prawie nikogo nie było. Kobiety niektóre na widok jego omdlewały &c.) — *Bonaparte* nie długo już w *Paryżu* zabawi. Zda się on do wojny, zaczepny (?) czynić przygotowania. *Maiowe pole*, nie będzie już tak świetnem iak o tém w początkach, mówiono. *Formalności skrócone* być mają, iak to następujący wyrok opiewa.

„Zwołując prezydentów kolegiów obierczych na zgromadzenie majowego pola, było życzeniem naszym, zamienić wszystkie departamentowe zgromadzenia obiercze w oddzielne bióra, a potem utworzyć ze wszystkich Kommissyą, aby tym sposobem któryś w przeciągu kilku miesięcy do tego wielkiego celu któryśmy przedsięwzięli. Spodziewaliśmy się wtedy mieć po temu czas i spokojność: gdyż zamiarem naszym było, utrzymać pokój z naszymi sąsiadami, i skłoniliśmy się podpisać te ofiary, które już *Francją* uciskały. Zaledwo się wojna domowa w posiadniowey skończyła *Francji*, kiedyśmy się z pewnością dowiedzieli o nieprzyjacielskich przedsięwzięciach

obcych mocarstw; od tej chwili zostaliśmy zmuszeni gotować się do wojny. W tym nowym stanie rzeczy, nie zostawało nam, tylko jedno zdwoyga, przedłużyć *Dyktaturę*, którąśmy przez okoliczność czasu i zaufanie narodu otrzymali, albo skrócić *formalności*, których się przy tym akcie konstytucyjnym trzymać postanowiliśmy. Interes *Francji* skłonił nas do wybrania ostatniego. Podaliśmy narodowi akt, który zapewnia razem jego wolność i jego prawa, i zabezpiecza Państwo od wszelkiego niebezpieczeństwa upadku. Akt ten oznacza porządek, jakim się prawa stanowić mają, i zabrania tylko roztrząsania pewnej liczby, nieodzownie ustanowionych, punktów. Chętniebyśmy oczekiwali byli na przyjęcie tego aktu od narodu, przed zebraniem się kolegiów obierczych, ale nagle okoliczności, i najważniejszy interes państwa, nakazują nam otoczyć się władzami narodowemi. Dla tego więc zbiorą się kolegia obiercze, we 4 dni po ogłoszeniu niniejszego wyroku, do stolicy każdego departamentu. Najstarszy z Członków sprawować będzie na ten rok urząd Prezydenta; a najmłodszy, urząd Sekretarza. Potem przystąpią do obioru członków Izby Reprezentantów. Prefekci w okręgach handlowych zwołają Izby handlowe, dla obrania z pomiędzy nich Reprezentantów przemysłu i handlu. Wybrani deputaci udadzą się do *Paryża*, dla obecności na majowym polu &c.

Jenerał Porucznik *Hrabia Hulín*, Komendant *Paryża*, wzywa przez rozkaz dzienny, pod 27 kwietnia, wszystkich Jeneratów, oficerów sztabu jeneralnego, oficerów, podoficerów i żołnierzy nieumieszczonych, izby od d. 28 kwietnia do 7 maja wnieśli głos swój, względem dodatkowego aktu konstytucji państwa, do ksiąg na ten koniec sporządzonych.

Monitor donosi z *Barcellony*, że w *Katalonii* zbiera się 40,000 ludzi wojska hiszpańskiego. — Piszą z *Marsylii*: „Poddanie miasta naszego i *Tulonu*, miało być warunkiem uwolnienia *Xięcia Angouleme*. Jak tylko tu trójkolorową flagę zatknięto, natychmiast obelgi na nią wyrządzać zaczęto. Gwardya narodowa wiele ma kłopotu w utrzymywaniu porządku. Wolność portu naszego ma się i nadal utrzymywać. Z *Tulonu* pocztą przewożą wojsko ku granicom hiszpańskim.”

Wyciąg wiadomości z gazety wiedeńskiej, *Oesterreichischer Beobachter*, która, nie odbierając gazet paryżkich drogą zwyczajną, umieściła je z gazet szwajcarskich, hollenderskich, niemieckich i listów. Podług wiadomości tym sposobem otrzymanych: „Marszałek *Ney* i Jenerał *Piré* do *Paryża* powrócili. Marszałek *Bruné* wyjeżdża z *Paryża*, dla objęcia dowództwa korpusu obserwacyjnego, który się w *Antibes* zgromadził, a wynosić ma 30,000. Jenerał *Girard*, ma swoją kwatery główną w *Chambery*, dokąd i Marszałek *Grouchy* jest spodziewany: tamże zbierać się ma korpus 40,000 ludzi w sobie liczący. — Jenerał *Lecourbe* ma objąć dowództwo nad korpusem 30,000, w okolicach *Befort* zbierającym się.

12 członków rady jeneralnej departamentu *Sekwany*, miejsca swe opuścić zostali przymuszeni; w liczbie ich wymieniają PP. *Béliard*, *Perignon*, *d'Harcourt*, *Lebau*, &c. — Jenerał Porucznik *Dufour* w *Lille* umarł. — Minister policji, w okólniku pod 19 kwietnia oświadczył, iż cudzoziemcy (*Anglicy* i inni), którzy dla handlowych potrzeb na jarmarku w *Caen* chcieliby się znajdować, bez najmniejszej trudności do portów wpuszczani, i na dalszą podróż pasporta, dokąd pożądata, wydawané im być mają.

W listach z *Amsterdamu* (w téjże gazecie) między innemi wiadomościami, o bardzo niechętnym duchu w *Paryżu*, ku *Napoleonowi*, czytamy, że on nigdy nie wyjeżdża z *Tuilleryów* bez straży kilkuset kawaleryi. — Korpus wojsk hiszpańskich, z *Biskani* do *Bayonny* wylądował. — Na dobra Jenerała *Dessoles* jeszcze nie włożono sekwestru.

Taż gazeta wiedeńska, z powszechny niemieckiej, od granic *Bazylijskich* donosi, pod 25 kwietnia: „Od poniedziałku w *Huningi* i jej okolicach daje się postrzegać żywy ruch wojska francuzkiego. Szańce, przez nie założone, aż do granicy naszej do-

tykają. Na zapytanie rządu naszego: jakiby cel był tych warownych robót, miano otrzymać w odpowiedzi: „*Francuzóm na swéy ziemi wolno robić, co się im podoba, równie, jak Szwajcaróm na swojej.*” Od sześciu dni artyllerya w *Hunindze* przeszło 100 działami pomnożoną została: a codzień przychodzi tam ammunicya i żywność. — Oficerowie szwajcarscy, którzy z *Francyi* powrócili, wyszli do *Soloturny*, gdzie im Jenerał *Bachmann*, naczelnie dowodzący siłą szwajcarską, służbę wskazał. O losie walecznych żołnierzy nie dość jesteśmy spokojni: gdyż powrót ich coraz się przewleka, a Rząd francuzki, zamiast na *Bazyłę*, drogę im na *Besançon* i *Pontarlier* przepisał. — Posłano im pieniądze na potrzeby podróży: sama *Bazylea* złożyła na ten cel 5,000 fr. szw. Mała bardzo liczba tych *Szwajcarów* dała się uwieścić namowóm *Bonapartego*, i służbę u niego przyjął. — Wewnątrz *Francyi*, a szczególniej w stronach południowych i zachodnich, wielką niechęć i bojaźń do nowéy mają wojny, tak dalece, iż kiedy chce *Bonaparte* ruszyć batalion gwardyi, za każdym razem musi użyć do tego batalion wojska liniowego. — W *Val d'Orbe* żołnierze francuzcy strzelili do granicznych placówek szwajcarskich. Kiedy im mocnym odpowiedziano ogniem, wszyscy uciekli; a dowodzący oficer francuzki przysłał przez żandarmów zapewnienie, że sprawcy tego należyście ukarani zostaną. — Piszą z *Marsylii*, że Jenerał Porucznik *Grouchy*, 15 kwietnia tam przybył. Kompanije ochotników królewskich są tam rozpuszczone. Marszałek *Massena*; Hrabia *Roederer*, kommissarz nadzwyczajny; i Hrabia *Frochet*, nowy mer, co godzina są spodziewani. — Podług doniesień z *Lyonu* pod 21 kwietnia, Marszałek *Suchet*, tego dnia wyjechał na południe. — Jenerał *Desaix* do *Chambery* ma się udać, dla objęcia dowództwa 25tég i 7még dywizyi wojskowej. 14, 20 i 24 regimenta liniowe 16go do *Lyonu* przyszły; tamże przybyły, d. 17go, 14ty regiment huzarów, a 19go 10ty regiment pieszy, Kommissarz *Roederer* kilku oficerów odprawił z gwardyi narodowéy, za trzymanie się strony królewskiéy. Kilkanaście osób za podobną winę, d. 17 atesztowanych, 21go na wolność wypuścić kazał. — Pod *Bordeaux* zgromadza się obóz; warownie tamecznego zamku, *La Trompette*, rozszerzone będą. — Jenerał, Hrabia *Seras*, w *Grenoble* umarł. — Konną gwardyą paryzką *Napoléon* miał rozpuścić, dla tego, że po większém części składała się z rojalistów, którym on zaufać nie mógł. Gwardyá tá pełniła służbę bezśrednie pod rozkazami Króla. — Z 96 gwardyaków paryzkich, którzy ozdobę legii honorowéy otrzymali, tylko 72óm pozwolił *Napoléon* je nosić. — Podług wielu listów, pod 1 maja, z *Hollandyi* we *Frankforcie* otrzymanych, *Hiszpani* do *Francyi* wkroczyli, i ku *Garonnie* postępują. We *Francyi*, podług zgodnych wiadomości, wielkie burzenie się panuje. — Hrabia *Pontecoulant* mianowany jest kommissarzem nadzwyczajnym w 10tég dywizyi wojskowej (stolica *Tuluza*): ma on 7 departamentów w swoim wydziale. — Radzca Stanu *Baron Pommereuil*, z poleceniami Rządu *Bonapartégo*, z *Paryża* do *Strassburga* przybył.

Taż gazeta (*Oester. Beob.*) z gazety powszechnéy niemieckiéy, donosi od granic bazylejskich, pod 29 kwietnia: „Przed trzema dniami, po odebraniu nowego gońca, większa część załogi z *Huningi* wyruszyła; obronę téy twierdzy zostawiono małej liczbie wojsk liniowych, artylleryzstóm, i gwardyóm narodowym z miéysc okolicznych. Tym celem *Bourglibre* 15, *Neudorf* 63, *Blosheim* 50 ludzi dać musiały. — Do *Bazylei* przybyli nie dawno jeden oficer rossyyski i jeden badeński z poleceniami do rządu. — Potwierdza się pogłoska o podróży *Bonapartégo*, w celu obejrzenia twierdz północnych — 1szy regiment huzarów 24 kwietnia z *Paryża* do *Metz* wyruszył.

2. Od Kommissyi Wileńskiey prowistskiey Depozycyni się powtórne ogłoszenie, że w téy Kommissyi odbywa się Licytacya na dostarczenie do różnych magazynów Gubernii Wileńskiey prowiantu; wszyscy przeto, którzyby chcieliby podjąć się takowego dostarczenia, zechcą chdzień przybywać do Kommissyi dla licytowania. Dnia 7 maja 1815 roku. Członek Kommissyi siódmej klasy *Słuczynski*.

2. Na mocy Dekretu Remissyinego Sądu Głggo 2go Departamentu Litt: Grodzieńskiey Gubernii w dniu 15 mca Julii Roku 1814 nastalego, rozdział majątku *Czepielun* w *Lidzkim* Poie położonego dziedzictwa *W. Kazimierza Kamieniekiego Sędzięgo b. Ziem: Lidz:* między Kredytorów tak zeszętego *Fulgentego Kamieniekiego* Podkomorzego *Eyszykiego* antecessora, iako też własnych tegoż *Kazimierza Kamieniekiego*; równie rozdział osobnego Majątku *Rutkiewicz* takóž w *Lidz: Poie* sytuowanego, jesłiten przez opinią Sądu *Exdywizorskiego* uległym *exdywizyi* bydz się okaże: Za prawnym obwieszczeniem Sąd *Exdywizorski* w dniu 26 kwietnia 1815 Roku do *Czepielun* zebrany: po naznaczeniu *Komportocyi*, *wymiaru*, *Inwentacyi* i spełnienia dalszych prawideł *Remissyiny* Dekretem przepisanych: na rozpoznanie sporów oczewisto zjazd swóy w dniu 6 mśca zbra Roku idącego naznaczył; aby przeto Kredytorowie i pretensorowie do majątkow *Czepielun* niegdys dziedzica zeszętego *Fulgentego Kamieniekiego* i *Rutkiewicz* do *Aktorstwa W. Kazimierza Kamieniekiego* przynależąc mogących, na termin powtórnego zjazdu do *Czepielun* ku udowodnieniu swych pretensyów stawali, w przypadku zaś zamilczenia, że wedle prawideł *Remissyiny* Dekretu pretensy wiecznemu upadkowi ulegną, Sąd *Taxatorsko-Exdywizorski* trzykrotnie przez *Kuryera Litewskiego* ogłasza, i do stannosci strony interessowane powołuje. 1815 Roku *Apryla* 27 d. w *Czepielunach*. *Tomasz Bogatko* Sędzia Głgny Litt: *Exdywizor* *Prezydujący*. *Tadeusz Hański* *Prezydent* *Ziem: Nowogr: Exdywizor*. *Maciey Kulesza* Sędzia *Gran. Ptu Lidz: Exdywizor*.

2. Dekretem Sądu Głggo 2go Departamentu Gubernii *Mińskiey* 1814 Roku 8bra z dnia, między *W. Onufrym Massalskim* *Majorem b. Wojsk Polich*, a jego Kredytorami i pretensorami oczewiscie zapadłym, została naznaczona *taxa* i *Exdywizya* majątku tegoż *W. Majora Massalskiego* w Gubernii *Mińskiey* w *Powiecie Jhumeńskim* i *Słuckim* położonego — Skutkiem iakowey *Remissy* Sądu Głggo zebrany Sąd *Taxatorsko-Exdywizorski* na dniu 23 *Apryla* Ru bieżącego do majątku tegoż *W. Massalskiego* *Bieliczany* zwanym w *Powiecie Jhumeńskim* położonym po ufundowaniu swoiey *Juryzdykcyi*, *Komportocyi* i *Akta* między stronami, oraz *wymiar* ogólnych dóbr *Debitorów* naznaczywszy powtórný zjazd termin na dzień 5ty *Augusta* Ru idącego tysiąc osmeset piętnastego zaeterminował i na ten termin iżby wszyscy Kredytorowie i pretensorowie do majątku *W. Majora Massalskiego* interessować się mygący, sami obecnie lub przez ich *Plenipotentów* sub *omissione*, iawili się z swoiemi pretensyami *Dekretorie* ostrzegł, oczym i przez publiczne gazety awizuje. Dzieło się na sessyi Sądowey w *Bieliczanych* dnia 27 *Apryla* 1815 Roku. *Wincenty Moszyński* Sędzia *Ziem: Jhumeń: Exdywizor*. *Ignacy Bnaciewicz* *Podśedek* *Ziem: Ptu Mińsk: Exdywizor*. *Felix Tracewski* *Podśedek* *Ziem: Ptu Borysowskiego: Exdywizor*. *Andrzej Rewieński* *Regent* *Exdywizorski*.

3. Teraźniéjszego miesiąca maja 2 dnia, *Wázy Staszewski* odstawný kapitan 4go *Jegierskiego* pułku, w miéście *Wileńskie* zgubił przypadkiem papiery służące na imię jego: a mianowicie, *Formularny* *Spisek* o służbie, *Swiactwo* dane od pułku, że się znajdował w 1812 roku w służbie, *Swiactwo* *Sztabu* *Doktora Dywizyynego* *Nekrasowa* o defekcie, *Swiactwo* *powiatowego* *Marszałka*, i *Proźba* pisana do *JW. Cywilnego* *Gubernatora*, iakowe papiery jeśli kto znajdzie po oddaniu do *Wileńskiey* *mieyskiey* *Policyi*, od *Własciciela* odbierze nagrodę.

2. *Józef Komarowski* zostając wobowiązłkach chirurga w Dworze *Daugieliszkach* u *JWW. Hrabów Platerów* *Kanceleryów* *Litewskich* majątku, w *Powiecie Zawileyskim* *Gubernii* *Wileńskiey*, w roku przeszłym życie zakończył, gdy dotąd nikt się z *famili* tegoż zmarłego nie zgłosił; uwiadamia się przy gazecie, ażeby *Sukcesorowie* z *prawnemi* *dowodami*, chcieli przybydz, dla rozporządzenia pozostałą *szczupłą* *ruchoomością*, w przeciwnym zdarzeniu przez *licytacyą* *wybytą* *zostanie*, po terminie trzech miesięcy od *niniejszey* *awizacyi*. Rok 1815 mśca maja 8 dnia.

1 Sąd taxatorsko Exdywizorski na rozdział majątku JP. Marcyanny Morawskiej ustanowiony, zawiadamia interesujących, że Dekret ostateczny dnia 1 junia roku idącego 1815 w kamienicy pod Nrem 400 na ulicy Trockiej w Wilnie położony promulgowanym będzie.

2 Sąd taxatorsko Exdywizorski na Dobra JWW. Kancelerzy-ców Platerów ustanowiony, po kilkakrotnych odroczeniach i awizacjach przez gazety Sankt Petersburgską, Kuryera Litt: i Korrespondenta Warszawskiego, zachęcających Strony do rychłego przyniesienia objaśnień i uskutecznienia nakazów pier-wszorzędowych wyroków zawoływających, w ostatecznym za-deklarowanym terminie dnia dziewiątego apryla, kiedy prócz dwóch osób tylko nieznalazł zebranych na licytację Pretendentów kupna murów, Budowlów i Płaców po Hilzenowskich w Mias-tach Wilnie i Połocku położonych, tudzież dostrzegł nieja-kowego opóźnienia Stron w dopełnieniu zaleceń Exdywizor-skich, przysięści z objaśnieniami, i w uzyskaniu potrzebnych rezolucyów w Senacie i Lombardzie pod którego hipoteką są dobra konkursowe, z tęgą zawołałości ile tylko zależeć może od troskliwości Sądu, obmyślając środki dla doprowadzenia dzieła ku końcowi — imo do złożenia w Kancelaryi Sądu Ex-dywizorskiego wszelkich papierów, dowodów pisma z rejestra-cjami porządnymi, a ruchomości na rejestrze tak JWW. De-bitorom Platerom jako też JWW. i WW. Kredytorom, rów-nie rachunków z rządów administracyjnych, niemniemy mapp, Summaryszów geometrycznych, tudzież inwentarzów przez Komorników sporządzonych, a wogóle dla wszystkich, ter-min od dnia pierwszego Julii roku terażniejszego naznaczył, i zdjecia obrachunku z administracji, przy czynieniu z oficjal-entów, włosci czeladzi, i wszelkich osób do tego wchodzą-cych, ad cuiusvis instantiam z Kredytorów, indagacyi, Exa-minów, i dosiedzenia, a na przypadek niezneydowania się onych, choćby pod niestanność tychże Stron zastrzegł. — Wyjednanie pozwolenia Lombardu na rozdział dobr konkurs-owych, i inne materye tyczące się Exdywizyi, staraniu i Eksekucyi, wspólnie JWW. Lebitorom, administracji i Kre-dytorom polecił — powtórza: że zaś wszystkie takowe zapowie-dzenia wymagają aby nieodbitnie doszły swego zamiaru, a na-wet na Sądzie obecnych Stron domiesienia, potwierdziły tę pewność, iż gdy Lombard i dalsze kwestye nie będą rozka-zywane, nie może nastąpić konkluzya dzieła, dla jakich powiązane, nie może nastąpić konkluzya dzieła, dla jakich widoków same niektóre Strony, ociągają się z przystąpieniem do wyjaśnienia swych pretensyów, i z tąd wynika, że czyn-ność Urzędowa, która pomimo tyle poświęconego czasu, tro-skliwości Sądu, awizacyów, zwłec się. — Sessye Sądowe przez znaczny bieg miesięcy, tygodni, bezowocnie solwowanemi bydźby musiały, koszt zaś na utrzymanie Sądu powiększyłby uszczerbek masy, z tych zatym względów, mając w przed-miocie przełożenia Stron i okoliczności tamującej bieg dzieła, po ostatni raz na ułatwienie powyższ wyrażonych arty-kulów czasu dozwalając, Sądy Exdywizorskie na dzień 20 augusta roku terażniejszego, w zamiatnie zebrania się o lko-witego kompletu, dla przyjęcia oczekiwanej rozprawy i wzię-cia do namowy: odwoła. — Tudzież na licytację murów bu-dowlów, placów, i gruntów w Wilnie, a placów w Połocku natury dobr po Hilzenowskich, podług ządania Stron, z trze-cy nie zebrania się Konkurentów, w oczekiwaniu onych co przynieść może większość masy funduszu, terminu nowe zakreślając, za dzień pierwszy, dzień dwu dziesiąty piąty au-gusta, za drugi, trzydziesty tego miesiąca, a za trzeci, 15 Septembra dzień drugi roku terażniejszego determinuje, i za miejsce do licytacji i na zebranie się Pretendentów kupna, miasto Krasław Sądowe Ptu Dineburgskiego Gubernii Witebskiej naznacza. — Aby zaś wszystkie Strony do konkursu należące Dekret zupełnie uskutecznił, i z wszelką gotowo-ścią do rozprawy przystępowali, pod rygorem obowiązane. — W ostatku na niestawiających amissją zakresić oświadcza. Jan Swofyński Prezydicy Exdywizor. — Symon Pakoz Sędzia Ziem: Połocki Exdywizor. — Joachim Bohdanowicz Sędzia Ziem: Ptu Lepel: Exdywizor. — Ignacy Czyż Sędzia Ziem: Oszmian: Exdywizor. — Konstanty Masłowski Pisarz Ziem: Zawileyski Exdywizor. — Zgodno z protokołem — Jerzy Ciel-licia Sądu Exdywizor: Regent.

3 Dekretem Sądu taxatorsko Exdywizorskiego w roku 1811 macca 8 dnia, w Dobrach Tryszkach w Powiecie Szawelskim leżących, fetowanym, za summe złotych polskich 38,950, dla żelazego JW. Michała Kazimierza Kocięła Rtmistrza kawale-ryi narodowej b. w. poli: rekognoskowaną, wydzieloną zosta-ła w tychże Dobrach Tryszkach Schemata — Dymów włoscian-skich z całą siemienitością i dobytkiem dwa, w których dusz-miękłych sześć: ziemi dobry wlok 2 morgów 8, sianożę-ciów dobrych mrożonych włoka 1 morgów 26, i lasu nabu-dowlę zdanego włok 9 morgów 7 z gura; oraz rzekę Wy-rwinę obemyłną — Schemata takowa spadkiem naturalnym Suk-cesyji do aktorstwa JWżney Barbary z Kocięłow Abramowi-czów Rosmistrzówy kawaleryi narodowej b. w. poli. prze-łożenia, i dopiero dla swojego odległego od innych majątków po-łożenia, przeznaczoną jest do wyprzedazy. — Ktoby więc zy-czył sobie ona nabyć, zechce na dniu 29 7bra idącego 1815 roku, przybyć do miasta Wilna, i zenną niżej podpisują-cym się Plenipotentem JWżney Abramowiczówy, na trockiej ulicy w Domie Imc Pani Morawskiej mieszkanie mającym, ostateczną złożyć umowę. Dat w Wilnie 1815 maj 8 dnia. Wincenty Raczkiewicz Regent Gran. Ptu Oszm. Plenipot:

3 Wypis z Ksiąg Grodzkich Ptu Wileńskiego. Ro-ko 1815 maj 8 dnia. Po odwołaniu Sądów Grodzkich Ptu Wileńskie-

go, przed aktami tegoż Powiatu stawiając obecnie W. JPan Hieronim Pietkiewicz Adwokat Sądu Gł: Lit: Wileńskiego drugiego Departamentu, Oświadczenie poniższe do akt podał, w wyrazach takowych: Oświad-czenie Jmieniem JW. Oktawiusza Graffa de Choiseul Gouffier Aktualnego Kamerhera i Kawalera, przeciw-ko W. Tadeuszowi Rawieńskiemu Staroście Janpankie-mu w następnym czyni się brzmienia. Długo Załoy Deltor używał swey cierpliwości, wolał częstokroć wia-sney poświęcić fortunę, niż przykry rozwijać Process bo ciężką odpowiedź za Obżalnym Rawieńskim iako nadużywającym danej mu Załigo Plenipotencyi scią-gający; Na znaczne w majątku swym przez Rawień-skiego dopełnione straty, patzał iako na ofiarę zle po-łożony swej ufności. Milczał nawet do daty prece-dentu w Ziemstwie Wileńskim za Oblgiem od Ka-wieńskiego Urodz: Nestorowiczowi na Rubli srebrnych tysiąc danym, za którym wszelkie Rawieński w Per-ceptach swych Załimu podanych, nie okazał pienię-dzy, jednakowoż summa ta z procentami i expensa-mi na Załoyim rekognoskowaną została. Lecz kiedy później drugi przez tego Plenipotentę dla siebie ty-lko dobrze zyczącego okazał się Urodz: Zawiszy na czerwonych złach czterysta wydany Oblg, za którym, równie iak w Ziemstwie Wileńskim na stronę Załigo w roku idącym na dniu dwudziestym osmym, Apry-lu, nie szczęśliwy zakoczył wyrok, lęka się przeto Deltor, aby nowe na dal podobne Antedatowane Skry-pta, z pod czynnego w tym względzie iak widac Ka-wieńskiego nie wychodziły pióra. Łatwo bowiem iuz chitym, łatwo przez zle skłonności wskazanym isc gościnn-um wziąć niby na rzecz Aktora pieniądze i niepokazać ich do kalkulacyi tak iak Rawieński w przychodzie, jest to wyrażenie cudzą zatając własność. Postępek takowy przez Plenipotentę spełniony podług praw Litewskich, a mianowicie podług Naymilszościwy darowanych Uk-azów, srogię ulega odpowiedzi. Tey Załoy Deltor zmuszony jest szukać na Rawieńskim. Inaczej sytuacya Deltora od dyskretyi nie życzliwego, i daw-no iuz wydalekiego zależał by Plenipotentę, albo, kiem on nietylko dopiero, lecz i później Sukcesso-rów Załoyego, pisząc Inkrypcyę w Jmieniu byłego pryncypala różnym osobom, acz w latach następnych i późnych zawszeby się iednak pilnował Tysiąc osme-t osmega; i tysiąc osme-t dziewiątego, Roku, czy-li tey daty w ktorej ile dla siebie z korzyścią, tyle did Załigo z krzywdą Plenipotentę sprawował o-biawizki; że przeto dawno bo w roku tysiąc osme-t dziesiątym, Plenipotencya Rawieńskiego ustala, zupeł-nie jest zakazemiona; że Załoy z Obżalnym Rawień-skim jako zdradzącyym ufność i wiarę pryncypala swo-je go będzie caynie prawem zapowiadając zarazem że-by nikt z nim w żadne kondyktowe tranzakta na krzy-wdę załoy nie wchodził, i żadnych Oblgów Dółyżego obarczających od byłego Plenipotentę, nie brał inaczej jako nieostrożny stratę własney swey będzie musiał przypisać winie, zastrzegając, niniejsze czyni zażale-nie. Dat roku tysiąc osme-t piętnastego — apryla, dwu-dziestego dziewiątego dnia. — U tego oświadczenia pod-pis czyniącego w te słowa: Graff Choiseul Gouffier. — Po podaniu do akt jest takowe oświadczenie w księgi Grodzkie ptu Wileń. wpisane. Z których i ten wy-pis pod pieczęcią Grodzką Ptu Wileń. jest wydany. — Correctum; Jan Justyn Sperki Grodz. Wileń. Regent.

1. Po złożeniu przez wszystkie stawiające strony w Sprawie Konkursowej z Debitorom JW. Bagniew-skim aktualnym Konylbarzem Stanu, przed Sądem Ex-dywizorskim w Dobrach Krzozeniskach ustanowionym, przynależnych objaśnieniach pretensyi dowodów, Sąd Taxatorsko Exdywizorski w dniu 24 bieżącego Ro-ku i miesiąca Sprawę wzięc do namowy, i postanawia. Gdy zaś Dekret Remissyiny Sądu Głgo na niestawia-jących amissją zapisać przeznaczył. Aby więc kto-kolwiekbydż przez niejawnie się do tego Sądu, o skut-kach utraty prawa w poszukiwaniu swey pretensyi do-statecznie był poinformowany zawiadamia i ostrzega. Dat w Krzozeniskach Roku 1815 maca maja 13 dnia. Józef Chłopiński Ziem: Ptu Kawien: i Exdywizy: Pre-zes. Jan Narbut Sędzia Ziem: Szawel: Exdywizor. Michał Kuszelewski Ziem: Ptu Wilkom: Pisarz Exd:

1. Kl: mens Gościński Komornik Wilkom: i Sądow-ny, Exdywizy: JWW. Morykonich mając włożony obowiązek przez Dekret Exdywizorski Roku 1815 mar: 27 dnia w Degolach ogłoszony, odschedowania wszyst-kich Kredytorów którzy na majątku Sergezanach, O-lechniskach i Fawerach wzięli lakacyę stosownie do terminu Dekretem przeznaczonego 15 Apr: w Powiat Zawiley: do rzeczonych majątków przybyłem, Sche-

dowaniem zająłem się i dzieło swoje do dnia 18 Junii ukonczę; gdyby zatem każdy wiedział kto co dostać i w jakim miejscu powinien, o terminie przybycia, rozpoczętym dziele i czasie ukonczenia, ile sam mieszkając aż na pograniczu P. Upił, zawiadamiam i że już w tych stroach dłużej mieszkać nie mogę dla dalszych moich obowiązków ostrzegam.

2. WW. JPP. Ignacy i Teressa z Reutów Byczkowski Star: Janikuński, za intercyzą w roku 1812 febr: 27 dnia zawartą, i w Ziem: Wileń: przyznana, nabywszy od zesłego s. p. Tadeusza Erdmana Sędziego Ziem: Star:, Kamienicę w mieście Wilnie na ulicy Bernardyńskiej pod Nrem 147 położoną. Kiedy więc Summy za tę Kamienicę w terminie do oddania ureczonym w roku terażniejszym 1815 dnia 30 marca. — Obżalni Byczkowsky nie oddali i nie opłacili. Przeto Załł: naturalny i jedyny po swym oycu Sukcessor, uwiadamia powszechnie wszystkich obywateli, ażeby nikt ani pieniędzy na wyż rzeczona Kamienicę, tymże WW. Byczkowskim nie kredytował, ani też ewikcyi na onaż Kamienicę jako jeszcze nie opłaconą, od tychże WW. Byczkowskich pod nieważnością oney pod żadnym pozorem nie przyjmował

Alexander Erdman Sędzić Ziem: Star:

2. Ja niżej piszący się w imieniu i z dozwolenia dalszego rodzeństwa, następnie podaję przez Gazety ostrzeżenie: iż Michał z Tuska Tuskiewicz brat rodzony. Dokumentem plenipotencyjnym w roku 1814 Julii 31 dnia nastalym, i tegoż czasu przed aktami Ziem: Wilkomir: przyznany, do zebrania całego summownego i ruchomego, po zesłym Tomaszu z Tuska Tuskiewiczowi majątku, przez Jerzego, Franciszka, i Dominika Tuskiewiczów braci był umocowanym; uczynili dla tego onego Plenipotentem, iż ufali że brat Michał, nie na szkodę dalszego rodzeństwa nie udziela, zostali wszakże na swym przekonaniu zawiedzeni; albowiem tenże Plenipotent, pieniądze gotowe zabrawszy, nie oddawszy braciom do podziału, na oblig sobie jednemu służący, czerwonych złotych tysiąc sto, W. Ważyńskiemu Sędziemu kredytował; dowiedziawszy się późniéj aktorowie o lokacyi tych pieniędzy, za tyle bratu Michałowi podziękować mogą, iż u rzetelnego i bogatego obywatela takową ilość złożył, żeby zaś W. Sędzia Ważyński nie wypłacał onych Michałowi Tuskiewiczowi, założył areszt, i proceder w Ziemstwie Wilkomir: o oszukanie z bratem Michałem, i samym Debitorem rozpoczęł, że zaś dopiero dowiedziawszy się, iż takowy W. Ważyńskiego oblig przez Michała Tuskiewicza, niejako wemuś W. Grądzkiemu został przelazny, o nastaniu zatym onego, i do kogo takowe należą pieniądze, przez niniejsze doniesienie opisując, wszystkich w ogólności uwiadamiam, aby obligu od W. Ważyńskiego Michałowi Tuskiewiczowi wydanego, nikt nabywać, za onym płacić pieniędzy nie odważał się, dopóki w Sądzie Ziem: Wilkomir: tak o summy, jako też o ruchomość przez Michała Tuskiewicza wyprzedaną, i u siebie jeszcze znajdującą się, rozprawa ostateczna nie nastąpi. Ze zaś Michał Tuskiewicz uplantowarodzeństwo swoje oszukać w roku przeszłym 1814 z Gierszonem Jachelowiczem obywatelem Wileńskim, dla dobra swojego wymyślił kondyktową plantę, wydał od siebie temuż Gierszonowi, na czer: złot: trzysta, i rubli srebrnych 300 oblig, przez który obowiązuje swoje rodzeństwo, opłacić takową sumnę dla tego, że ni by zesły Tomasz Tuskiewicz brat takową ilość owemu Gierszonowi zawinił, o jakim długi braci nie zawiadomił, karty Tomasza Tuskiewicza nie okazał, a jeżeliby w istocie samy nabywał się; dla czego z gotowych pieniędzy W. Ważyńskiemu kredytowanych zaraz nie opłacił. Lecz w tym roku tenże Gierszon mają Michała Tuskiewicza kartę, u W. Sowieńnika Daniłowicza, na sumnę Tuskiewicza Dekretem Ziem: Ptu Trockiego przysądzoną areszt położył, i Sprawę do Sądu Grodz: Trockiego wprowadził — Takie nieprzyzwoite brata i Plenipotenta postępowanie, nim w Sądzie przyzwoitym skaesowane i ukarane, skutkiem praw Litt: i Ukazów Monarszych zostanie, dać powód aktorowi, chociaż ze smutkiem wypisywać nieżyczliwe przez Brata uformowane kolei, jednak aby zapobiedz dalszym facyendom, a i takich Brat Michał łatwo dopuścić się może, upraszam w ogólności wszystkich, aby nikt od Michała Tuskiewicza, obligów na dług zesłego Tomasza Tuskiewicza wydać się mogących nie przyjmował, gdyż zesły Tuskiewicz, nikomu dłużnym nie będąc, kart zawiniających się nie wydał, dla tego rodzeństwo dalsze od wszelkiéj odpowiedzi wolnym bydlciebie widzi. Jerzy Tuskiewicz.

3. Po zasły śmierci s. p. Józefa Sulistrowskiego Ka-

merjankra Jego Imperatorskiej Mości: będąc niżej podpisany najbliższym krewnym pozostałych dzieci, poczytuie za obowiązek upraszać JWW: Kredytorów zesłego, aby raczyli być cierpliwymi w przedsiębraniu środków do uzyskania swej należności do póki nie zostanie prawnie naznaczona opieka której będzie powinnością zkomunikować się ze wszystkimi do pozostałej masy pretensją mającemi dat w Wileń roku 1815 miesiąca kwietnia 24 Dnia.

Kazimierz Sulistrowski Konsyliarz Stanu i kawaler:

2. Niżej podpisany przez niniejszą awizacyą podaję do wiadomości, iż scheda, w Gozie, Piotrowszczyźnie i na majątku Łaukiesie oraz Kuczmienie W. Majora Buchowieckiego, zesłej Ludwiki Terleckiej Kom: Min. z Exdywizyi Szulnickiej sądzona jest całkowicie do przedania, zyczący sobie ona kupić za cenę umiarkowaną, a nawet z odstąpieniem przez Konsuccessorów, z kapitału pewnego kwantum, ma się udać do W. Rejenta Sciepur, mieszkającego w Wilnie na ulicy Dominikańskiej, w kamienicy W. Sowieńnika Rogalskiego. Dnia 24 kwietnia 1815 roku.

Plenipotent Kazimierz Hrehorowicz Skarbn. Rze.

2. Alexander Mikołajewicz Stucki Plenipotentcy w roku 1815 marca 26 datną tegoż roku dnia i meca w Inflantskim Guberskim Rządzie jest umocowanym do sprawowania wszelkich interesów Dawida Eliaszowicza Stuckiego przez którą cofniętą uprzednio wydana Atonowi Chocimskiemu i Judzie Jofie została, żeby o tym Publiczność wiedząc w żadne układy tyżące się Alexandra Mikołajewicza Stuckiego z pomienionymi osobami nie wchodziła, ale rzecz miała z awizującym Dawidem Eliaszowiczem, tenże ostrzega.

Dawid Eliaszowicz Stucki:

2. Niżej podpisany w Roku terażniejszym 1815 meca Marca 26 dnia, wszedł w Interocyzyiny Dokument z WJP. Grzegorzem Szukanowskim o kupno domu w mieście Wilnie za Ostrą bramą pod Nr. 1274 położonym; za sumnę Rubli srebr. 5,000, w przeciągu lat pięciu co rocznie po Rubli srebr. 1,000 płacić się mający; a za wypłaceniem tej ilości, czy to razem, czyli w przeciągu lat pięciu, w każdym czasie nie zdawnie prawo przyznane W. Szukanowski wydać assekurował się, obligia w possessy Roku przysłego 1816 Apr: 23 dnia dozwolił, zarękę w przypadku niedotrzymania punktów Interocyzy obligitych sumnę równę ilości dobrowolnie opisał, a w moc zaręki warty takowey Interocyzy ratę pierwszą Rub, sr. 1,000 od niżej podpisanego przyjął, po niejakiem czasie wiadomo z jakowych pobudek, nie czyniąc satysfakcyi w oddaniu Rubli Srebrnych 1,000 i opisaney zaręki, Eliokimem Jankielowiczem mieszkającym dopiero w tym domu za aredownym kontraktem (jak się słyszeć daje) zawarli z sobą powtorną Interocyzę i na mocy oney także Eliokim nowe kredyta zasięgać przedsięwziera, o czém przekonawszy się takową czynność niżej podpisany oświadczeniem uczynionym i zapozwem przed Sąd Ziem Wileński wyniesionym obiawił, aby oddał do rozprawy, nikt o kupno tego Domu nie wchodził, i na ony najmniejszego kredytu nie powierzał, ni niniejszą awizacyą w Kuryerze Litewskim umieszczając własną ręką podpisując. Gierszon Lurij Kupiec Wileń:

3. Kamienica trzypiętrowa obok domu gościnnego pod Nrem 11 sytuowana, wyprzedane się na wieczność za cenę dosyć pomniejszą. Ktoby życzył ją nabyć, raczy się udać do gospodarza czyli do murgrabiego w téjże kamienicy mieszkającego.

3. Kapituła Wileńska mając Dekretem Exdywizorskim w Dobrach Tryszkach w Powiecie Szawelskim roku 1811 ferowanym, wydzieloną schedę gruntu w oromego, sianożętnego i lasu do budowli zdanego w ogule wielk 10 morgów 6 górą, oraz z dwoma siedzobami włoscianskimi, przedsięwzięta schedę takową dla odlegley, od innych dóbr, a tym samym niedogodney pozycyi cedować, a sumnę z oney podnieść. Więcej jeżeliby kto życzył sobie nabyć pomienioną schedę 18 czy zgłosić się do jeneralnego Kapituły Prokuratora w Mieście Wilnie przebywającego pod Nrem 143 na Zamkowej ulicy — X. Szymon Porozinski Kanonik Koadjutor Wileński jeneralny Prokurator Kapituły.